

KSK-notat nr.: 64/2014 - Bakgrunn for vedtak - småkraftverk

Søker/sak:	Fjellkraft AS/Håkavika kraftverk/		
Fylke/kommune:	Troms/Salangen		
Ansvarlig:	Øystein Grundt	:	
Saksbehandler:	Hilde Aass	:	
Dato:	27.06.2014		
Vår ref.:	200903365-31		
Sendes til			

Dokumentet sendes uten underskrift. Det er godkjent i henhold til interne rutiner.

Søknad om tillatelse til bygging av Håkavika kraftverk i Salangen kommune i Troms fylke

Innhold

Sammendrag	1
Søknad	4
NVEs vurdering	12
NVEs konklusjon	19
Forholdet til annet lovverk	20
Merknader til konsesjonsvilkårene etter vannressursloven	22
Vedlegg – Håkavika kraftverk	25

Sammendrag

Fjellkraft AS søker om tillatelse etter vannressursloven § 8 til bygging og drift av Håkavika kraftverk i Salangen kommune i Troms fylke. Det søkes også om tillatelse etter energiloven for etablering av nødvendig høyspentanlegg. Clemens Elvekraft AS er eiere av Fjellkraft AS.

Det er lagt frem to ulike utbyggingsløsninger. Hovedalternativet (alternativ 1) vil utnytte et nedbørfelt på 13,2 km² og fallet i Håkavikelva mellom kote 440 og 25, tilsvarende 415 meter brutto fallhøyde. Alternativ 2 vil utnytte et nedbørfelt på 14,8 km², og vil ha en brutto fallhøyde på 190 meter mellom kote 220 og 30.

Vassdraget er vernet i henhold til Verneplan II for vassdrag. I verna vassdrag er det åpnet for utbygging av kraftverk under 1 MW installert effekt, under forutsetning om at tiltaket ikke kommer i konflikt med vernekriteriene. Tiltaket omsøkes med maksimal installert effekt på 0,99 MW. Beregnet årlig middelproduksjon er på 5,8 GWh (alt.1) og 4,5 GWh (alt.2), forutsatt slipp av minstevannføring tilsvarende 5-persentilene. Maksimal slukeevne er for alternativ 1 beregnet til 300 l/s og 680 l/s for alternativ 2. Middelvannføringen er oppgitt til henholdsvis 880 l/s og 940 l/s. Rørgata vil bli nedgravd hovedsakelig langs hele strekningen og vil ha lengde på ca. 1530 meter (alt.1) og 630 meter (alt.2). Området forventes å bli revegetert i løpet av kort tid. Adkomst blir via en kort avgrening fra eksisterende vei. Produksjon fra kraftverket vil tilknyttes eksisterende 22 kV nett via en ca. 200 meter lang jordkabel fra den planlagte kraftstasjonen fram til 22 kV T-avgrening i Håkavika.

Salangen kommune stiller seg positive til det omsøkte kraftverket.

Reindriftsforvaltningen i Troms har merknader knyttet til forstyrrelse av reinen som følge av økt ferdsel i området ved etablering av adkomstvei og i anleggsfasen. Det er videre kommentert at rørgate

og vei opp til inntaksdammen vil være en punktering av området, og at det er stadig viktigere å ivareta sammenhengende områder som er uberørte. De skriver at ved å grave ned rørgata og gjennom funksjonell planlegging vil ikke tiltaket ha stor negativ effekt på reinens bevegelser.

Statens vegvesen, region Nord (SVV) forutsetter at tiltakshaver tar nærmere kontakt med dem, dersom tiltaket vil medføre at byggegrensen langs veien blir berørt, at nye avkjørsler må etableres eller ved graving langs eller over Fylkesvei.

Fylkesmannen i Troms skriver at de er betenkt over å tillate såpass store naturinngrep sett i forhold til energiproduksjonen. De går derimot ikke imot planene. De mener at fossen er et viktig element i landskapsbildet, og ønsker således ikke redusert vannføring. De hevder både reduksjon i vannføring og de aktuelle tekniske inngrepene i forbindelse med utbyggingen, vil gi reduksjon med hensyn til naturmangfoldet i området og med hensyn til INON.

Sametinget har befart område uten at det ble registrert automatisk fredete samiske kulturminner.

Forum for Natur og Friluftsliv (FNF), Troms går imot en utbygging av vassdraget. De mener en utbygging vil forringe verneverdiene og således stride mot vannressursloven kapittel 5. De mener også at en utbygging vil redusere områdets opplevelseskvaliteter og verdi for friluftsliv i vesentlig grad. FNF skriver at konfliktgraden er høy og kraftbidraget er begrenset.

Geir Hansen, grunneier 49/2 har kommentarer knyttet til elva som vannforsyningskilde og stiller direkte krav til tiltakshaver i den sammenheng.

Fylkeskommunen i Troms uttaler seg til temaene kulturminner, kulturmiljø, friluftsliv og landskapsinteresser. De skriver at det ikke er registrert automatisk fredete kulturminner som vil komme i konflikt med tiltaket, og sannsynlighet for at det kan skje er vurdert til liten. De mener området har en viss betydning for friluftslivet, blant annet med merket tursti, som de mener vil bli ødelagt av anleggsveien. Videre mener de at tiltaket vanskelig lar seg kombinere med vernet. De fraråder at det gis konsesjon for Håkavika kraftverk. Dersom det gis konsesjon, ber de om at det gis for alternativ 2, hvor landskapsverdien i større grad bli ivaretatt.

En utbygging etter omsøkt plan vil gi om lag 5,8 GWh/år (alternativ 1) eventuelt 4,5 GWh/år (alternativ 2) i ny fornybar energiproduksjon. Dette er en produksjon som er vanlig for minikraftverk. Selv om dette isolert sett ikke er et vesentlig bidrag til fornybar energiproduksjon, så utgjør småkraftverk samlet sett en stor andel av ny tilgang de senere år. De tre siste årene har NVE klarert om lag 1,4 TWh ny energi fra småkraftverk. De konsesjonsgitte tiltakene vil være et bidrag i den politiske satsingen på småkraftverk, og satsingen på fornybar energi.

De aller fleste prosjektene vil ha enkelte negative konsekvenser for en eller flere allmenne interesser. For at NVE skal kunne gi konsesjon til kraftverket må virkningene ikke bryte med de føringer som er gitt i Olje- og energidepartementets retningslinjer for utbygging av små vannkraftverk. Videre må de samlede ulempene ikke være av et slikt omfang at de overskrider fordelene ved tiltaket. NVE kan sette krav om avbøtende tiltak som del av konsesjonsvilkårene for å redusere ulempene til et akseptabelt nivå.

NVE mener det omsøkte kraftverket kan være et positivt bidrag til at Norge oppfyller sine politiske målsetninger knyttet til fornybar energiproduksjon. Håkavika kraftverk vil samtidig kunne gi inntekter til søker, grunneiere og kommune, og bidra til lokal verdiskapning.

NVE har lagt til grunn at tiltaket er lokalisert i vassdraget Håkavikelva, som inngår i Verneplan II for vassdrag. Etter NVEs vurdering er Håkavikelva uten tekniske inngrep, og urørthet er en vesentlig del av vernegrunnlaget sammen med landskapskvalitetene, særlig i øvre del av vassdraget og

fossestrekningen. NVE mener det omsøkte tiltaket slik det fremgår av søknaden etter alternativ 1 i for stor grad vil gå utover disse verneverdiene. Med bakgrunn i dette velger NVE å avslå søknaden etter alternativ 1. Etter NVEs vurdering vil alternativ 2, med planlagt inntak ved ca. kote 220 og kraftstasjon lokalisert ved kote 25 og under forutsetning om tilstrekkelig minstevannføring og redusert slukeevne, ikke påvirke de sentrale vernekriteriene for vassdraget i negativ forstand og således ikke være i konflikt med vassressurslova jamfør § 35, post 5 og 8.

Med bakgrunn i virkninger for naturmiljøet, landskap og friluftsliv mener NVE en utbygging etter alternativ 2 vil minimere ulemperne tiltaket medfører for opplevelseskvaliteten knyttet til friluftsliv, da øvre del av stien vil holdes intakt og elva vil beholde sin naturlige vannføring der sti og elv er i mest kontakt. Alternativ 2 vil heller ikke medføre vesentlig bortfall av INON og landskapet vil i tilstrekkelig grad bevare sine kvaliteter. NVE har vurdert tiltaket til å medføre middels negative ulemper for naturmiljøet, men med krav om slipp av minstevannføring og begrenset slukeevne vil virkningene reduseres i tilstrekkelig grad. NVE har videre lagt vekt på at samtlige tekniske installasjoner best mulig tilpasses landskapet.

NVE vil i en eventuell konsesjon sette vilkår om at adkomstvei skal stenges for allmenn motorisert ferdsel. Etter NVEs vurdering vil dette begrense tilgjengeligheten til området og forstyrrelser av rein. NVE forutsetter videre at reindriftutøverne blir tatt med på råd i forkant og under en eventuell utbygging, slik at anleggsarbeidet kan tilpasses reindriftens arealbruk.

Etter en helhetsvurdering av planene og de foreliggende uttalelsene mener NVE at fordelene av det omsøkte tiltaket er større enn skader og ulemper for allmenne og private interesser slik at kravet i vannressursloven § 25 er oppfylt. NVE gir Fjellkraft AS tillatelse etter vannressursloven § 8 til bygging av Håkavika kraftverk etter alternativ 2 slik presentert i søknaden, men med kraftstasjon lokalisert ved ca. kote 25, som i alternativ 1. Utbyggingen etter alternativ 2 vil ikke få avgjørende virkninger på verneinteressene til vassdraget, jamfør vannressursloven § 35, første ledd, punkt 5 og 8, under forutsetning om slipp av minstevannføring og begrenset slukeevne.

Tillatelsen gis på nærmere fastsatte vilkår.

Søknad

NVE har mottatt følgende søknad fra Fjellkraft AS, datert 10.05.13:

Mai 2013

Norges vassdrags og energidirektorat
Postboks 5091 Majorstua
0301 OSLO

SØKNAD OM TILLATELSE TIL KRAFTUTBYGGING I HÅKAVIKELVA I SALANGEN KOMMUNE I TROMS

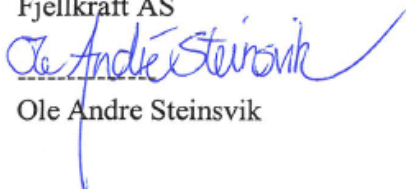
Fjellkraft AS planlegger å utnytte deler av fallet i Håkavikelva til kraftproduksjon og søker herved om følgende tillatelser:

1. Etter lov av 24. november 2000 om vassdrag og grunnvann om tillatelse til:
 - Bygging av Håkavika kraftstasjon hovedsakelig i samsvar med framlagte planer, eventuelt med mindre endringer i den tekniske utførelsen.
2. Etter lov av 29. juni 1990, nr 50 om produksjon, omforming, omsetning og fordeling av energi om tillatelse til:
 - Å installere en generator på 0,99 MW med nødvendige elektrisk anlegg.
 - Å installere nødvendig koplingsanlegg for nett-tilknytning.
 - Anleggskonsesjon for 24 kV forbindelse fra kraftstasjonen og fram til eksisterende linje ca. 200 m fra den planlagte kraftstasjonen.

Det opplyses at det foreligger avtaler med berørte grunneiere som dokumenterer avtaler om overdragelse av alle rettigheter til fall og grunn som er nødvendig for å gjennomføre prosjektet.

Nødvendige opplysninger om tiltaket framgår av utredningen nedenfor.

Med hilsen
Fjellkraft AS

Ole Andre Steinsvik

Håkavika kraftverk, endelig omsøkte hoveddata

TILSIG	Enhet	Alternativ, 1 (primært)	Alternativ, 2 (sekundært)
Nedbørfelt	km ²	13,2	14,8
Årlig tilsig til inntaket	mill.m ³	27,8	29,7
Spesifikk avrenning	l/s/km ²	67	64
Middelvannføring	m ³ /s	0,88	0,94
Alminnelig lavvannføring ¹	m ³ /s	0071	0,077
5-persentil sommer (1/5-30/9) ²	m ³ /s	0,188	0,200
5-persentil vinter (1/10-30/4)	m ³ /s	0,048	0,051
KRAFTVERK			
Inntak	moh.	440,0	220,0
Avløp	moh.	25,0	30,0
Lengde på berørt elvestrekning	m	1550	700
Brutto fallhøyde	m	415	190
Midlere energiekvivalent	kWh/m ³	0,906	0,411
Slukeevne, maks	l/s	0,30	0,68
Minste driftsvannføring	l/s	0,016	0,035
Tilløpsrør, diameter	mm	400	600
Tilløpsrør/tunnel, lengde	m	1530	630
Installert effekt, maks	MW	0,99	0,99
Brukstid	timer	5800	4500
MAGASIN			
Magasinvolum	mill. m ³	---	---
HRV	moh.	---	---
LRV	moh.	---	---
PRODUKSJON			
Produksjon, vinter (1/10 - 30/4)	GWh	2,6	2,0
Produksjon, sommer (1/5 - 30/9)	GWh	3,2	2,5
Produksjon, årlig middel	GWh	5,8	4,5
ØKONOMI			
Utbyggingskostnad	mill.kr	26,9	20,7
Utbyggingspris	kr/kWh	4,64	4,60

¹ Alminnelig lavvannføring er beregnet som gjennomsnitt av veridene beregnet ved hjelp av LAVVANN, skalering av vannmerkeverdien i forholdet mellom feltavløpene og spesifikke alminnelige lavvannføringsverdier for vannmerket.

² Beregnet ved skalering av vannmerkeverdiene. Brukes vannmerkets spesifikke verdier, 10,5 l/s om sommeren og 2,7 l/s om vinteren, fås henholdsvis 139 l/s og 35 l/s i hovedalternativet og 155 og 40 l/s i alternativ 2.

Håkavika kraftverk, elektriske anlegg

GENERATOR		
Ytelse	MVA	1,1
Spenning	kV	0,69
TRANSFORMATOR		
Ytelse	MVA	1,1
Omsetning	kV/kV	0,69/22
NETTILKNYTNING (kraftlinjer/kabler)		
Lengde	m	ca.200
Nominell spenning	kV	22
		Luftlinje el. jordkabel

Om søker

Fjellkraft AS er tiltakshaver. Selskapet, som tidligere har vært et heleid datterselskap tilhørende Nordkraftkonsert, har blitt solgt til Clemens Elvekraft AS. De nye eierne har valgt å beholde navnet Fjellkraft AS inntil videre. Tiltakshaver har inngått avtaler med alle berørte grunneiere med fallrettigheter.

Beskrivelse av området

Håkavikelva ligger i Salangen kommune i Troms fylke. Elva renner gjennom dalen fra vannskillet mot Elveneselva i traktene mellom Høgfjell og Rutetind til utløp ved Håkavika i Salangen. Nedbørfeltet til det planlagte inntaket er 13,2 km² for alternativ 1 og 14,8 km² for alternativ 2. Håkavikelva faller nokså jevnt på utbyggingsstrekningen, med et brattere parti i den midtre delen. Elva går stort sett i skogsterreng, for det meste bjørk og annen løvskog. De nederste to km av elva har et fall på ca. 450 meter gjennom et bratt dalføre. I utbyggingsalternativ 1 vil tiltaket berøre en strekning på ca. 1550 meter av Håkavikaleva fra ca. kote 450 til 25, hvor rørtraseen blant annet vil krysse Fjelltverrelva. I alternativ 2 berøres ca. 700 meter fra ca. kote 220 til 30. Stasjonsområdet vil ligge ca. 200 meter fra Fv.152 ca. 14 km fra kommunesenteret Sjøvegan. Avstanden til Narvik er ca. 10 mil. Eksisterende 22 kV kraftlinje mellom Rørvik og Sjøvegan ender i Håkavika ca. 200 meter unna den planlagte kraftstasjonen.

Teknisk plan*Reguleringer og overføringer*

Det er ikke planlagt reguleringer eller overføringer.

Inntak

Kraftverket er planlagt bygd i elva på nivå ved ca. kote 440 (alternativ 1) eventuelt ved kote 220 (alternativ 2). Damstedet ved kote 440 er langstrakt med fjell i vederlagene. Dammen vil kunne bli ca. 2-3 meter høy, samt at det forutsettes sprengt ut for å få et frostsikkert inntak og for å få etablert en stor nok inntakskulp til å kunne kjøre turbinen på vannstandsstyring på en teknisk sikker måte.

Dammen forutsettes bygd som en massiv betongdam med fritt overløp og tapperør i bunnen for tapping av minstevannføring. Inntaket fornyes med varegrind. Nivået i inntaksbassenget antas under et normalt driftsår å pendle med en meter. Overløpet vil utformes slik at de naturlige flommene ikke økes. Søker har ikke fremlagt utformingsdetaljer for inntaket ved alternativ 2.

Rørgate

Det forutsettes av søker at vannveien blir lagt som nedgravd rør. Rørtraseen vil bli tilpasset terrenget og vil mer eller mindre følge elva. Røret legges i grøft i hele lengden. Det vil være behov for skogrydding på mesteparten av strekningen og noe sprenging må påregnes. Fjelltverrelva og et par mindre bekker må krysses. Lengden på røret bli ca. 1530 meter (alt.1) eventuelt 630 meter (alt.2), og vil være av typen GRP-rør med en diameter på 400 mm (alt.1) eller 600 mm (alt.2) med overgang til duktile støpejernsrør på den nedre delen.

Kraftstasjon

Kraftstasjonen vil ligge sentralt ca. 200 meter fra Fv. 152 og vil bli plassert ved elvebredden på ca. kote 25 godt skjermet fra omgivelsene. Stasjonen forutsettes å bli utført i tre og betong tilpasset terreng og byggeskikken på stedet. Størrelsen på bygget vil dekke en grunnflate på ca. 50-60 m². En kort avløpskanal fører vannet tilbake til elva. I alternativ 2 er det skissert en løsning med kraftstasjon plassert 50 meter lenger opp i elva ved ca. kote 30.

I kraftstasjonen installeres et 1-strålet horisontalt Peltonaggregat med omdreiningstall 1000 o/min. Generatoren får en ytelse på 1,1 MVA og spenning på 0,69 kV. Generatorspenningen transformeres opp til 22 kV via en trafo med samme ytelse som generatoren.

Nettilknytning

En 22 kV T-avgrening fra 22 kV-kraftlinjen mellom Rotvik og Sjøvegan ender i Håkavika ca. 200 meter fra den planlagte kraftstasjonen. Netteier, Troms Kraft Nett AS, har opplyst at det er ledig kapasitet for tilknytning. Avgreningen forutsettes å bli som nedgravd kabel. Det er ingenting som tyder på at nettilknytningen vil være i konflikt med kulturminner, biologisk mangfold, landbruk og friluftsliv. Virkninger for landskap vil være begrenset til byggeperioden.

Veier

Adkomst til kraftstasjonen blir via en kort avgrening fra eksisterende vei. Det vil bli bygd en ny vei langs rørgata med lengde på ca. 2200 meter (alt.1). Veiklassen er betegnet som «Helårs landbruksvei» med en bredde på minimum 4,0 meter i tillegg til skråninger, som er antatt til ca. 3,0 meter. Ryddebeltet blir mellom 7-10 meter. I sidebratt terreng vil trasébredden reduseres til et minimum, og det vil derfor ikke være anledning til å legge rør og masser i traseen på disse partiene. Den nye veitraseen vil følge en delvis gjengrodd eksisterende skogsvei i det første partiet. Veien vil samtidig bli benyttet som permanent adkomst til inntaket i driftsfasen. Etter utbyggingen vil veien delvis dekkes til, men 2-2,5 meter av bredden forutsettes å bli værende igjen til permanent driftsformål.

Massetak og deponi

Det vil ikke være et stort behov for massetak. Massene vil bli plassert lokalt og tilpasset terrenget.

Arealbruk

En oversikt over arealbruken for alternativ 1 (noe mindre for alt.2):

Område	Areal, dekar ca.	
	Permanent	Midlertidig
Inntak/inntaksbasseng med dam	2,5	
Trasé for tilløpsrør inkl. areal for massesortering		15,3
Kraftstasjonsområdet	1	
Riggområde	0,5	
Vei	22	
Sum	26	15,3

Kjøremønster og drift av kraftverket

Kraftverket får ingen ordinære reguleringsmagasiner og kjøres i det vesentlige etter tilsigsforholdene ved inntaket. Blir tilløpet mindre enn det turbinen kan utnytte er det forutsatt at vannet må slippes forbi. Inntaksmagasinet vil ikke bli benyttet til start/stopp kjøring. Ordinær effektkjøring, for eksempel med dag/natt variasjoner, er ikke aktuelt.

Forholdet til offentlige planer

Kommuneplan

Arealet har status som LNF-område i kommuneplanens arealdel. For øvrig framgår det av kommuneplanen at det ikke finnes kommunale planer som berører utbyggingsområdet.

Samlet plan (SP)

Prosjektet er ikke behandlet i Samla plan for vassdrag (SP).

Verneplan for vassdrag

Håkavikelva ble tatt inn i Verneplan for vassdrag i 1980 (Verneplan II for vassdrag). Ivaretagelse av vassdragets mangfold i landskapet var en av de viktigste grunnene for opprettelsen av verneplanen i 1973. I forbindelse med Supplering av verneplanen i 2005 ble det åpnet for mindre utbygginger, men det ble samtidig presisert at en eventuell utbygging ikke skal gå ut over verneverdiene.

Tiltaket berører ingen områder som er vernet etter Naturvernloven.

Inngrepsfrie områder (INON)

Tiltaket medfører at grensen for inngrepsfrie naturområder vil bli endret ved at INON sone 2 (1-3 km fra inngrep) reduseres med 1,3 km² og INON sone 1 (3-5 km fra inngrep) reduseres med 1,4 km². Sistnevnte areal vil etter en utbygging sorteres under INON sone 2. For alternativ 2 vil bortfall av INON til sammen være 0,17 km².

Nasjonale laksevassdrag

Elva er ikke lakseførende på utbyggingsstrekningen og inngår ikke i kategorien «Nasjonale laksevassdrag».

Høring og distriktsbehandling

Søknaden er behandlet etter reglene i kapittel 3 i vannressursloven. Den er kunngjort og lagt ut til offentlig ettersyn. I tillegg har søknaden vært sendt lokale myndigheter og interesseorganisasjoner, samt berørte parter for uttalelse. NVE var på befaring i området 26.09.13 sammen med representanter for søkeren, kommunen, grunneierne, Gielas reinbeitedistrikt og Naturvernforbundet i Troms.

Høringspartenes egne oppsummeringer er referert der hvor slike foreligger. Andre uttalelser er sammenfattet av saksbehandler. Fullstendige uttalelser er tilgjengelige via offentlig postjournal.

Høringsuttalelsene har vært forelagt søker for kommentar. Søker har kommentert de innkomne merknadene i brev av 17.09.13. Disse er merket med kursiv skrift under gjeldende uttalelse.

NVE har mottatt følgende kommentarer til søknaden.

Salangen kommune v/Ressursutvalget skriver i brev av 06.12.13 at søknaden har blitt behandlet i planutvalget (Ressursutvalget) 03.12.13. De oversender vedtaket fra utvalget, som uttalelse fra kommunen. Følgende ble vedtatt mot en stemme:
«Salangen kommune er positive til at søknaden fra Fjellkraft AS godkjennes».

Reindriftsforvaltningen i Troms skriver i brev av 30.05.13 at tiltaket berører vår- og sommerbeiteområdet til Gielas reinbeitedistrikt, men at området ikke er avgjørende. Reinbeitedistriktet har merknader til den planlagte veien opp til inntaksdammen ved kote 440. De skriver at etter anleggsfasen bør veien stenges for allmenn motorisert ferdsel og bare benyttes til de mest nødvendige driftsformål av kraftverket og av reinbeitedistriktet i de perioder hvor de har rein i området. Reindriftsagronomen slutter seg til dette senere i uttalelsen. Leder av reinbeitedistriktet har uttrykt bekymring for økt interesse for hytteutbygging i området ved en potensiell vei langs rørtaseen. Videre i uttalelsen kommer reindriftsagronomen med merknader til saken. Han skriver at anleggsfasen vil være forstyrrende og at den ikke bør konsentreres til tidsrom hvor det er rein i området. Rørgate og vei opp til inntaksdammen vil være en punktering av området, og han mener at det er stadig viktigere å ivareta sammenhengende områder som er uberørte. Han mener at med størst andel av rørgaten nedgravd og med funksjonell planering, vil ikke rørgaten ha noen stor negativ effekt på reinens bevegelser. Reindriftsnæringen og reindriftsagronomen ønsker en best mulig revegetering av vei- og rørtase.

Søker vil sette opp bom på den aktuelle veien. Søker vil redusere bruken til det som er nødvendig i forbindelse med drift av kraftverket og spesielle behov for grunneier. Reindriftsforvaltningen vil få tilgang til bruk av veien i perioder de har behov for det. Søker vil fortsette å søke dialog mot reinbeitedistriktet og er positivt innstilt på å koordinere eventuelle anleggsarbeider mot reinbeitedistriktets bruk av området. Søker har ingen kjennskap til planer om hyttebygging i området.

Statens vegvesen, region Nord (SVV) skriver i brev av 11.07.13 at tiltaket har tilknytning til Fylkesvei 152. De skriver at byggegrense for Fylkesvei 152 er på 15 meter, dersom ikke annet fremgår. Etablering av nye avkjørsler, skal blant annet avklares med SVV. De forutsetter at tiltakshaver tar nærmere kontakt med dem, dersom tiltaket vil medføre at byggegrensen langs veien blir berørt, at nye avkjørsler må etableres eller ved graving langs eller over Fylkesvei.

Dersom det blir aktuelt vil søker sørge for at gjeldende forhold knyttet til det ovennevnte vil bli ivare tatt.

Fylkesmannen i Troms skriver i brev av 09.07.13 at en utbygging vil, selv om vannuttaket er begrenset, likevel redusere vannføringen i elva/fossen med 10-40 % av naturlig vannføring. De skriver at fossen er et viktig element i landskapsbildet og ønsker således ikke redusert vannføring. Det poengteres i den sammenheng at vassdraget er vernet mot kraftutbygging. Fylkesmannen beskriver videre det omkringliggende landskapet og skriver at området er lite berørt fra tidligere. De hevder både reduksjon i vannføring og de aktuelle tekniske inngrepene i forbindelse med utbyggingen, vil gi reduksjon med hensyn til naturmangfoldet i området og med hensyn til INON. Fylkesmannen vil med bakgrunn i de miljøfaglige undersøkelsene og vurderingene, som er utført i tilknytning til konsesjonssøknaden, ikke gå imot planene. De skriver at de likevel er betenkt over å tillate såpass store naturinngrep sett i forhold til energiproduksjonen.

Søker har forholdt seg til det reglement som er gitt i forhold til kraftutbygging i vernet vassdrag, og påpeker at store deler av vannføringen vil være intakt selv etter utbygging.

Sametinget skriver i brev av 17.07.13 at de oppfordrer NVE til forsiktighet når det gjelder tildeling av konsesjoner i vassdrag som er verna mot kraftutbygging. De har vurdert søknaden i forhold til samiske interesser, herunder kulturminner og reindrift. Når det gjelder kulturminner, skriver de at området som berøres av den planlagte utbyggingen har vært et reindriftsamisk og sjøsamisk bruks- og ressursområde. De går nærmere inn på kulturminner og begrensninger knyttet til utbygging, blant annet gjennom kulturminneloven. De skriver at det ikke er foretatt systematiske arkeologiske undersøkelser i området og at de har varslet tiltakshaver om deres kulturminnefaglige befarings i saken. De vil først avgi uttalelse etter gjennomført befarings. Når det gjelder reindrift skriver de at en utbygging vil berøre reinbeitedistrikt 21 Gielas. Distriktet har uttalt seg gjennom Reindriftsforvaltningen. Sametinget ber NVE legge reinbeitedistriktets merknader til grunn for behandlingen av søknaden.

Søker har bestilt befarings av området fra Sametinget.

Sametinget skriver i nytt brev av 28.10.13 at området er befart uten at det ble registrert automatisk fredete samiske kulturminner. Videre skriver de at skulle det under arbeid i marken komme frem gjenstander eller andre levninger som viser eldre aktivitet i området, må arbeidet stanses og melding sendes Sametinget og Troms fylkeskommune omgående, jmf lov av 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner §§ 8 og 9. De forutsetter at dette pålegget formidles til den som skal utføre arbeidet.

Forum for Natur og Friluftsliv (FNF), Troms v/Eivind Borge skriver i brev av 23.07.13 at en utbygging av Håkavikelva vil forringe verneverdiene og således stride mot Vannressursloven kapittel 5. En utbygging vil også redusere områdets opplevelseskvaliteter og verdi for friluftsliv i vesentlig grad. FNF skriver at konfliktgraden er høy og kraftbidraget er begrenset. I sin uttalelse henstiller de til at det ikke gis konsesjon. FNF skriver at omfanget av utbygginger og planer om småkraftverk i Troms er stor, og at sakene er preget av planløs "bit-for-bit" utbygging.

FNF skriver videre at Håkavikvassdraget ble vernet gjennom Verneplan for vassdrag II, vedtatt i Stortinget i 1980. De gjengir utgangspunktet for vernet i uttalelsen. Videre skriver FNF at søker mener verne kvaliteten i de nærliggende vassdragene Håkavikelva og Sommersætelva er nokså like, men at både Statens Naturvernråd og Statens Friluftsråd tidligere har ment at Håkavikvassdraget var det mest verdifulle av disse to. FNF mener at det er særdeles viktig at begge vernene opprettholdes. De poengterer at det gjennom verneplanen allerede er foretatt en avveining mellom kraftutbygging og verneverdier. De understreker også at urørthet og landskapskvalitetene er trukket fram i

vernegrunnlaget for Håkavikelva. De mener på bakgrunn av dette at det er innlysende at konsesjon ikke blir gitt i dette tilfellet.

FNF trekker også frem tap av INON i forbindelse med utbyggingen, og mener at Salangen allerede har avgitt betydelige INON områder. FNF beskriver landskapet rundt Håkavikvassdraget og mener det er særegent og av stor verdi. De mener vassdraget har store opplevelseskvaliteter og et intakt vassdrag er avgjørende for dette. En utbygging vil føre til betydelig reduksjon i vannføring og store, varige inngrep i det urørte landskapet. FNF hevder konsekvensen for landskap er stor negativ.

For temaet friluftsliv, skriver FNF at området har gode kvaliteter hva gjelder friluftsliv. En tilrettelagt sti interagerer med elva ved noen partier, og de mener elva utgjør en avgjørende del av opplevelsen i området. De viser videre til arbeidet som pågår med en grundig kartlegging og verdivurdering av friluftsområder i fylket. De skriver at prosjektet er i avslutningsfase, og at Håkavikelva vurderes høyt i denne kartleggingen. Alle kvalitetene som har skåret høyt i verdivurderingen vil forringes ved en utbygging. De mener konsekvensene vil være større enn små til middels store, slik det er vurdert i søknaden.

FNF minner om at samlet belastning må vurderes regionalt, og de skriver at det er svært viktig at NVE legger samlet belastning og naturmangfoldloven til grunn for sitt vedtak. Videre kommenterer FNF at kraftbehovet og at Norge har et overskudd på kraft og at det ikke haster å bygge ned mer av den urørte naturen.

Søker har sterk fokus på miljømessige og landskapsmessige tilpassinger og vil beskrive dette i detalj i landskaps- og miljøplanen som skal godkjennes av NVE før en eventuell anleggsstart. De vil også påpeke at store deler av vannføringen vil være intakt selv etter utbygging.

Geir Hansen, grunneier 49/2 skriver i brev av 31.07.13 at han er den eneste grunneieren med eiendom inn til elveløpet, som ikke vil få noen form for økonomiske fordeler ved en eventuell utbygging. Han skriver videre at en utbygging kun vil medføre negative konsekvenser for hans eiendom. Han mener at kraftstasjonen burde plasseres slik at også han får utbytte av fallrettighetene som han besitter. Hansen skriver videre at det er feil at elva ikke benyttes som vannforsyningskilde, og hevder han gjør det ved hjelp av pumpeanlegg. Han ønsker ikke å benytte vann som har gått via turbinen som vannforsyning til eiendommen. Han hevder også at det i utbyggingsfasen vil bli mye forurensning i form av jord og grus i elva, som videre vil påvirke vanninntaket. På bakgrunn av dette krever han at tiltakshaver skal påkoste ny og sikker vannforsyning til eiendommen eller annen form for økonomisk kompensasjon i den sammenheng.

Søker mener det er lite hensiktsmessig å endre stasjonsplasseringen som følge av dette. De vil gå i dialog med Geir Hansen om en løsning for vannforsyning dersom det gis konsesjon og når de endelige konsesjonsvilkårene foreligger.

Troms fylkeskommune uttaler seg i brev av 17.07.13 til temaene kulturminner, kulturmiljø, friluftsliv og landskapsinteresser. De skriver at det ikke er registrert automatisk fredete kulturminner som vil komme i konflikt med tiltaket, og sannsynlighet for at det kan skje er vurdert til liten. De vil ved en eventuell konsesjon vurdere behovet for § 9 undersøkelser med bakgrunn i miljø-, transport- og anleggsplan. For temaet friluftsliv, skriver fylkeskommunen at området har en viss betydning for friluftsliv, blant annet med merket tursti. Stien følger elva fra kote 440 og videre oppover til over skoggrensen. Skogen er laverevoksende der oppe. De skriver at en anleggsvei vil påvirke stien og over 300 m.o.h. vil den ødelegge stien fullstendig. De mener verdien ved å gå på sti eller anleggsvei oppleves svært forskjellig. Videre mener de at inntaksdammen på kote 440 vil redusere opplevelsesverdien for brukerne av området mer negativt enn om inntaksdammen blir plassert på ca.

kote 220. Fylkeskommunen skriver at tap av INON synes lite, men at området er presset og en utbygging vil føre til at INON sone 1 reduseres med over 10 % i området. Fylkeskulturetaten har vurdert tiltaket i lys av vernegrunnlaget. De ser at tiltaket vanskelig lar seg kombinere med vernet, og at dette ikke er signifikant av hvorvidt utbyggingen er under eller over 1 MW. De fraråder at det gis konsesjon for Håkavika kraftverk. Dersom det gis konsesjon, ber de om at det gis for alternativ 2 med inntak på ca. kote 220, hvor landskapsverdien i større grad bli ivaretatt.

Søker har sterk fokus på miljømessige og landskapsmessige tilpassinger og vil beskrive dette i detalj i landskaps- og miljøplanen som skal godkjennes av NVE før en eventuell anleggsstart. En utbygging med en vei kan også legge til rette for en økt bruk av området og at det kan gjøres tilgjengelig til de som ikke har mulighet til å nå dette området i dag. Det antas at antall besøkende i dag er ca. 50 pr. sesong. Veien kan også være til nytte for reindriften i området.

NVEs vurdering

Hydrologiske virkninger av utbyggingen

I søknaden presenteres to utbyggingsalternativer. Alternativ 1 omfatter elvestrekningen fra kote 440-25, og alternativ 2 omfatter elvestrekningen fra kote 220-30. Søker har vurdert det slik at merproduksjonen har en akseptabel kostnad og har derfor valgt å omsøke alternativ 1 som hovedalternativ.

I alternativ 1 utnytter kraftverket et nedbørfelt på 13,2 km², ved inntaket, og middelvannføringen er beregnet til 0,88 m³/s. Effektiv innsjøprosent er på 1,4 % og nedbørfeltet har en breandel på 0 %. Avrenningen varierer fra år til år med dominerende vår- eller sommerflommer. Laveste vannføring opptrer gjerne om vinteren. 5-persentil sommer- og vintervannføring er beregnet til henholdsvis 188 og 48 l/s. Alminnelig lavvannføring for vassdraget ved inntaket er beregnet til 71 l/s. Maksimal slukeevne i kraftverket er planlagt til 0,30 m³/s og minste driftsvannføring 0,016 m³/s. Det er foreslått å slippe en minstevannføring på 164 l/s i perioden 01.05 til 30.09, og 42 l/s resten av året. Ifølge søknaden vil dette medføre at 23 % av tilgjengelig vannmengde benyttes til kraftproduksjon.

I alternativ 2 utnytter kraftverket et nedbørfelt på 14,8 km² ved inntaket og middelvannføringen er beregnet til 0,94 m³/s. Effektiv innsjøprosent er på 1,1 % og nedbørfeltet har en breandel på 0 %. Avrenningen varierer fra år til år med dominerende vår- eller sommerflommer. Laveste vannføring opptrer gjerne om vinteren. 5-persentil sommer- og vintervannføring er beregnet til henholdsvis 200 og 51 l/s. Alminnelig lavvannføring for vassdraget ved inntaket er beregnet til 77 l/s. Søker skriver at alternativ 2 vil kreve en maksimal slukeevne på ca. 0,68 m³/s (2,3 ganger større enn hovedalternativet) under forutsetning at maksimal ytelse fortsatt skal være 0,99 MW. Det er foreslått å slippe en minstevannføring på 178 l/s i perioden 01.05 til 30.09, og 45 l/s resten av året. Ifølge søknaden vil dette medføre at 32 % av tilgjengelig vannmengde benyttes til kraftproduksjon.

NVE har kontrollert det hydrologiske grunnlaget i søknaden. Vi har ikke fått vesentlige avvik i forhold til søkers beregninger, men registrer at søker har benyttet ulike metoder til å beregne alminnelig lavvassføringer og 5-persentiler. Alle beregninger på basis av andre målte vassdrag vil ved skalering til det aktuelle vassdraget være beheftet med feilkilder. Dersom spesifikt normalavløp er beregnet med bakgrunn i NVEs avrenningskart, vil vi påpeke at disse har en usikkerhet på +/- 20 % og at usikkerheten øker for små nedbørfelt.

Det er omsøkt en maksimal slukeevne tilsvarende 34 % (alternativ 1) og 72 % (alternativ 2) av middelvannføringen og foreslått minstevannføring på 164/42 l/s (alternativ 1) og 178/45 l/s (alternativ 2). Tilsiget fra restfeltet vil bidra med 8 l/s (alternativ 1) og 18 l/s (alternativ 2) ved kraftverket. De

store flomvannføringene blir i liten grad påvirket av utbyggingen. Ifølge søknaden vil det være overløp over dammen 186 dager (alternativ 1) og 138 (alternativ 2) i et middels vått år. I 17 dager (alternativ 1) og 22 (alternativ 2) vil vannføringen være under summen av minste driftsvannføring og minstevannføring og derfor for liten til at det kan produseres kraft, slik at kraftstasjonen må stoppe og hele tilsiget slippes forbi inntaket.

NVE mener at omsøkt slukeevne i alternativ 1 vil ivareta noe av vassdragets naturlige vannføringsdynamikk ved at det er overløp et visst antall dager i året. Etter NVEs vurdering er den omsøkte maksimale slukeevnen i alternativ 2 svært høy til å være i et vernet vassdrag og vil frata vassdraget store deler av dets naturlige vannføringsdynamikk.

Produksjon og kostnader

Gjennomsnittlig årlig kraftproduksjon i Håkavika kraftverk er beregnet til 5,8 GWh for alternativ 1. Søker har beregnet kostnadene ved utbyggingen til 26,9 MNOK. Dette vil gi en utbyggingspris på 4,64 kr/kWh. For alternativ 2 er gjennomsnittlig årlig kraftproduksjon beregnet til 4,5 GWh. Kostnadene ved utbyggingen er estimert til 20,7 MNOK. Dette gir en utbyggingspris på 4,60 kr/kWh.

NVE har kontrollert de fremlagte beregningene over produksjon og kostnader. Vi har ikke fått vesentlige avvik i forhold til søkers beregninger. Det er søkers ansvar å vurdere den bedriftsøkonomiske lønnsomheten i prosjektet. NVE konstaterer at prosjektet ikke kommer i konflikt med andre større vannkraftprosjekter eller eksisterende utbygginger.

Naturmangfold

Influensområdet er definert som elvestrekningen fra planlagt inntaksdam ved kote 440 og ned til kraftstasjonen ved kote 25, samt ei 100 meter bred sone. Sammen med de planlagte tiltakene utgjør dette undersøkelsesområdet.

Naturtyper

Det er ikke kjent utvalgte naturtyper i eller langs den aktuelle elvestrekningen. Det er registrert tre verdifulle naturtypelokaliteter av middels verdi (lokalt viktige, C) i undersøkelsesområdet, som dels er betinget av åpen kalkrik mark eller fuktige miljøer inntil vassdraget.

I øvre del av elva, som kun omfatter utbyggingsalternativ 1, er naturtypen fossesprøytsone lokalisert ovenfor samløpet med Fjelltverrelv, og ved samløpet er sørberg og rasmark (50%), rikmyr (50%) lokalisert.

Lenger ned i elva, som også omfatter utbyggingsløsning 2, er en annen lokasjon av naturtypen fossesprøytsone registrert. Her er det primært kvaliteter knyttet til de åpne fosse-engene/fosseberg (nær truet, NT), som er grunnlaget for verdisettingen av lokaliteten. Fossesprøytsonen er for øvrig svakt utviklet og er ifølge utredningen ikke spesielt artsrik.

Arter

Det er ikke registrert prioriterte arter i eller langs den aktuelle elvestrekningen. Av rødlistede arter ble det under feltarbeidet gjort funn av en rødlistet karplante Grynildre (nær truet, NT) i den nederste av de ovennevnte naturtypelokalitetene. Det er også gjort funn av Strandsnipe (nær truet, NT), som trolig hekker i nedre del av Håkavikelva. Begge artene er vanlig utbredt i regionen.

Det er i vedlagt miljørapport oppgitt at det er lite våtmarksmiljøer i undersøkelsesområde. Videre står det at lisida domineres av bjørkeskog med innslag av andre lauvtrær som selje og rogn. Det er frodig høgstaudeskog på østsiden av elva, som er relativt artsrike.

For øvrig er verken lavfloraen eller mosefloraen i området særlig rik og interessant. Karplantefloraen betegnes som middels artsrik. Fuglelivet er et typisk utvalg av vanlige skogslevende arter i området. Fossekall har blitt sett nær samløpet med Fjelltverrelva, og det er sannsynlig at arten hekker der.

Annen fauna

Det er observert elg og småvilt i området. Artene vil kunne bli noe negativt påvirket i anleggsfasen i form av forstyrrelser og unnvikelse. Det er forventet at området raskt vil revegeteres og virkninger for annen fauna i området vurderes til liten i driftsfasen.

Fisk og ferskvannsforkomster

Den berørte elvestrekningen er ikke gyte- eller oppvekstområde for anadrom fisk, og virkningene for fisk og ferskvannsorganismer forventes å bli ubetydelige.

NVEs vurdering av virkninger for naturtyper og arter

Området er lite påvirket av andre inngrep og inntaksdam, rørgate, adkomstvei og kraftstasjon vil resultere i permanente inngrep i naturen. Det omsøkte kraftverket vil føre til at vannføringen i Håkavikelva vil bli vesentlig redusert i perioder med middels til lav vannføring. Dette vil kunne redusere det naturlige biologiske mangfoldet i området, hovedsakelig i form av faren for gjengroing av skog inntil elva og redusert luftfuktighet i fossesprøytsone.

NVE konstaterer at det er registrert tre lokalt viktige naturmiljøer langs den aktuelle elvestrekningen, hvor to av lokalitetene, 1) fossesprøytsone og 2) sørberg og rasmark (50%), rikmyr (50%), kun omfattes av utbyggingsalternativ 1. Etter NVEs vurdering vil en utbygging etter alternativ 1 medføre vesentlig større ulemper for naturmiljøet enn ved alternativ 2.

NVE mener tiltaket samlet vil medføre middels negative virkninger for naturmiljøet. For å ivareta fossesprøytsonen og redusere de negative virkningene av tiltaket i tilstrekkelig grad, vil det etter NVEs vurdering være nødvendig med slipp av minstevannføring, som gjenspeiler noe av de naturlige sesongvariasjonene. Det vil også bli vurdert å begrense maksimal slukeevne for å gi mer overløp.

Forholdet til naturmangfoldloven

Alle myndighetsinstanser som forvalter natur, eller som fatter beslutninger som har virkninger for naturen, plikter å vurdere planlagte tiltak opp mot naturmangfoldlovens relevante paragrafer. I NVEs vurdering av søknaden om Håkavika kraftverk legger vi til grunn bestemmelsene i naturmangfoldlovens §§ 4 og 5 samt §§ 8-12.

Kunnskapen om naturmangfoldet og effekter av eventuelle påvirkninger er basert på den informasjonen som er lagt fram i søknaden, miljørapport, høringsuttalelser, samt NVEs egne erfaringer. NVE har også gjort egne søk i tilgjengelige databaser som Naturbase og Artskart den 17.06.14. Etter NVEs vurdering er det innhentet tilstrekkelig informasjon til å kunne fatte vedtak og for å vurdere tiltakets omfang og virkninger på det biologiske mangfoldet. Samlet sett mener NVE at sakens kunnskapsgrunnlag er godt nok utredet, jamfør naturmangfoldlovens § 8.

I influensområdet til Håkavika kraftverk finnes det tre lokalt viktige naturtypelokaliteter, hvor det er gjort funn av den rødlistede naturtypen fosse-eng/fosseberg (nær truet, NT). Det er videre gjort funn av to rødlistede arter, den ene er den rødlistede karplanten Grynildre (NT) og den andre fuglearten

Strandsnipe (NT). En eventuell utbygging av Håkavikelva vil etter NVEs mening ikke være i konflikt med forvaltningsmålet for naturtyper, arter eller økosystemet gitt i naturmangfoldloven §§ 4 og 5.

NVE har også sett dette i sammenheng med andre påvirkninger på naturtypene, artene og økosystemet. Prinsippet om samlet belastning i naturmangfoldloven § 10 er vurdert, og er ikke avgjørende for konsesjonsspørsmålet.

Etter NVEs vurdering foreligger det tilstrekkelig kunnskap om virkninger tiltaket kan ha på naturmiljøet, og NVE mener at naturmangfoldloven § 9 (føre-var-prinsippet) ikke skal tillegges særlig vekt.

Avbøtende tiltak og utformingen av tiltaket vil spesifiseres nærmere i våre merknader til vilkår dersom det blir gitt konsesjon. Tiltakshaver vil da være den som bærer kostnadene av tiltakene, i tråd med naturmangfoldloven §§ 11-12.

Landskap

Området tilhører landskapsregion 32, «Fjordbygdene i Nordland og Troms». I søknaden er landskapet karakterisert som typisk for regionen, hvor bratte, grønnkledte lier og fjell med alpine former står i stor kontrast til fjordlandskapet. Håkavikelva er synlig nordfra fra fjorden og fra fylkesveien etter å ha rundet Storneset fra nord. Lokalt er elva med sine stryk sentral i landskapet både visuelt og lydmessig. Elva ligger delvis tilbaketrukket og er ikke markert i storskalalandskapet omkring Salangfjorden.

FNF mener en utbygging vil føre til betydelig reduksjon i vannføringen og store, varige inngrep i det urørte landskapet. FNF hevder konsekvensen for landskap er stor negativ. Fylkesmannen i Troms mener at en utbygging vil, selv om vannuttaket er begrenset, redusere vannføringen i elva/fossen med 10-40 % av naturlig vannføring. De skriver at fossen er et viktig element i landskapsbildet og ønsker således ikke redusert vannføring.

De tekniske inngrepene knyttet til anleggsveien og rørgata vil medføre negative virkninger for landskapet. Virkningene for landskapet vil være størst i anleggsfasen og i den første delen av driftsfasen. De visuelle virkningene vil reduseres ved at rørgata blir nedgravd og at samtlige tekniske installasjoner tilpasses landskapet. Etter NVEs vurdering vil inngrepene bli særlig godt synlig i øvre del av elva, der landskapet åpner seg og i større grad eksponeres. Etter NVEs vurdering vil derfor en utbygging av den øvre delen av elvestrekningen (alternativ 1) medføre vesentlig større negative virkninger for landskapet enn ved en utbygging etter alternativ 2. I tillegg vil det ved alternativ 1 være nødvendig å krysse Fjellttverrelva i nærheten av samløpet med Håkavikelva ved bruk av bruk av kulvert i dagen. Dette vil være teknisk krevende og medføre større inngrep i naturen. Samlet sett vil alternativ 2 medføre vesentlig mindre negative virkninger for landskap enn alternativ 1.

Fossestrekningen i Håkavikelva fremstår som et viktig landskapselement og vil bli berørt ved begge utbyggingsalternativene. Tiltaket vil i hovedsak kunne medføre negative virkninger for elva og fossestrekningen i form av redusert vannføring og ved at den naturlige naturlige vannføringsdynamikk forsvinner. For å ivareta landskapsverdiene av elva i sin helhet, vil NVE ved en eventuell konsesjon stille krav om minstevannføring og maksimal slukeevne. Etter NVEs vurdering vil slipp av minstevannføring i størrelsesorden med sesongmessig lavvannsverdi og redusert maksimal slukeevne i tilstrekkelig grad ivareta landskapsverdiene knyttet til elva.

Kraftstasjonen etter alternativ 1 ved kote 25 vil for øvrig ligge godt skjult i terrenget. En plassering av kraftstasjon ved kote 25 vil gi noe mer produksjon som følge av økt fallhøyde. Etter NVEs vurdering vil naturlig revegetering minimere de visuelle virkningene over tid. NVE mener at dersom det gis

konsesjon til alternativ 2 vil det ikke være til hinder at stasjonen kan bygges på kote 25, da verdien der nede er begrenset.

Friluftsliv og brukerinteresser

Det går merket tursti oppover dalen, fra informasjonstavla nede ved veien til Høgfjellet og Reitetind. Stien benyttes i tur- og mosjonssammenheng med om lag 50 besøkende per sesong. Det er først ved skoggrensen stien og elven interagerer. Vannet Elveskardsvatnet som ligger ovenfor det omsøkte kraftverksinntaket, er et bra fiskevann, og fjellområdene ovenfor Håkavika brukes også av fiskeinteresserte. Med bakgrunn i landskapsopplevelsen og muligheter for jakt og fiske, vurderes området til å være av middels stor verdi i forhold til friluftslivinteresser.

Fylkeskommunen mener at anleggsveien vil ødelegge stien fullstendig og at det er stor forskjell i opplevelsesverdien knyttet til sti og anleggsvei. Videre mener de at inntaksdammen på kote 440 vil redusere opplevelsesverdien for brukerne av området mer negativt enn om inntaksdammen blir plassert på ca. kote 220. Forum for Natur og Friluftsliv (FNF) mener at en utbygging vil redusere områdets opplevelseskvaliteter og verdi for friluftsliv i vesentlig grad. De mener et intakt vassdrag og elva i seg selv er avgjørende for kvaliteten på opplevelsen. FNF mener konsekvensene vil være større enn små til middels store, slik det er vurdert i søknaden.

Etter NVEs vurdering vil tiltaket medføre endret opplevelsesverdi i sammenheng med friluftsliv, først og fremst på grunn av de tekniske inngrepene knyttet til anleggsveien og rørgata. I tillegg vil redusert vannføring kunne påvirke opplevelsesverdien.

NVE mener den øvre delen av området hvor stien er nær elva er av størst betydning for friluftsliv. Alternativ 1 vil derfor medføre større negative virkninger for friluftsliv enn ved en utbygging etter alternativ 2, da anleggsveien og stien sammenfaller ca. 100 meter ovenfor kote 220. Anleggsveien vil her erstatte stien mer eller mindre fram til inntaksdammen, og vil etter NVEs vurdering påvirke opplevelsesverdien. Når det gjelder opplevelsesverdier knyttet til elva har NVE vektlagt at aktiviteten i området er størst sommerstid, hvor vannføringen i elva vil være betydelig. NVE vil ved en eventuell konsesjon stille krav til minstevannføring og maksimal slukeevne, slik at opplevelsesverdien knyttet til elva blir ivaretatt i tilstrekkelig grad.

Vernede områder

Vassdraget Håkavikelva inngår i Verneplan II for vassdrag. Det er åpnet opp for at det kan gis konsesjon for kraftverk med installert effekt mindre enn 1 MW i verna vassdrag, med forutsetning om at en eventuell utbygging ikke skal gå ut over verneverdiene. Elvestrekningen fra fjell til fjord er viktig i dette kystvassdraget, og området fremstår som urørt. Elva som landskapselement og fossestrekningen i Håkavikelva utgjør en viktig del av verdiene i dette lille vassdraget. Den er godt synlig fra fjorden og Fylkesveien og bidrar til opplevelsesverdien.

Fylkeskulturetaten har vurdert tiltaket i lys av vernegrunnlaget. De mener at tiltaket vanskelig lar seg kombinere med vernet, og at dette ikke er knyttet til hvorvidt utbyggingen er under eller over 1 MW. De fraråder at det gis konsesjon for Håkavika kraftverk. Dersom det gis konsesjon, ber de om at det gis for alternativ 2 med inntak på ca. kote 220, hvor landskapsverdien i større grad bli ivaretatt.

FNF mener at en utbygging av Håkavikelva vil forringe verneverdiene og således stride mot vannressursloven kapittel 5. De understreker også at urørthet og landskapskvalitetene er trukket fram i vernegrunnlaget for Håkavikelva. De mener på bakgrunn av dette at det er innlysende at konsesjon ikke blir gitt i dette tilfellet. FNF poengterer at søker mener vernekvalitetene i de nærliggende vassdragene Håkavikelva og Sommersætelva er nokså like, men at både Statens Naturvernråd og

Statens Friluftsråd har tidligere ment at Håkavikvassdraget var det mest verdifulle av disse to. FNF mener at det er særdeles viktig at begge vernene opprettholdes.

Håkavikelva har et nedbørfelt på 15 km². Det er dermed et av de små vernede vassdragene i Troms, og også i verneplanen for øvrig, og vassdragets verdi i storskalalandskapet er etter NVEs vurdering ikke av vesentlig betydning. Vannstrengen er uten tekniske inngrep av noe slag og urørthet er en vesentlig del av vernegrunnlaget. I tillegg til fossestrekingen danner landskapet i øvre del av vassdraget med høye fjell, breer og fjellvann deler av grunnlaget for vernet.

NVE konstaterer at alternativ 1 medføre større tap av INON (2,7 km²) sammenlignet med alternativ 2 (0,17 km²). I tillegg vil alternativ 1 påvirke landskapet i større grad enn alternativ 2, se avsnitt om «Landskap». Med bakgrunn i dette mener NVE alternativ 1 i vesentlig grad vil gå utover ovennevnte verneverdier. NVE mener alternativ 2 med et planlagt inntak ved ca. kote 220 og kraftstasjon lokalisert ved kote 25, i henhold til alternativ 1, under forutsetning om tilstrekkelig minstevannføring og maksimal slukeevne, ikke vil påvirke de sentrale vernekriteriene for vassdraget og således ikke være i konflikt med vannressursloven jamfør § 35, post 5 og 8.

Reindrift

Området tilhører reinbeitedistrikt 21 Gielas. Reindriftsforvaltningen skriver at tiltaket vil berører vår- og sommerbeiteområdet, men at området ikke er avgjørende for driften. Reinbeitedistriktet har merknader til den planlagte veien opp til inntaksdammen ved kote 440. De skriver at etter anleggsfasen bør veien stenges for allmenn motorisert ferdsel og bare benyttes til de mest nødvendige driftsformål av kraftverket og av reinbeitedistriktet i de perioder hvor det er rein i området. Reindriftsagronomen slutter seg til dette. Leder av reinbeitedistriktet har uttrykt bekymring for økt interesse for hytteutbygging i området ved en potensiell vei langs rørtraseen.

Reindriftsagronomen uttaler at anleggsfasen vil være forstyrrende og at den ikke bør konsentreres til tidsrom hvor det er rein i området. Rørgate og vei opp til inntaksdammen vil være en punktering av området, og han mener at det stadig er viktigere å ivareta sammenhengende områder som er uberørte. Han mener at med størst andel av rørgaten nedgravd og med funksjonell planering, vil ikke rørgaten ha noen stor negativ effekt på reinens bevegelser. Reindriftnæringen og reindriftsagronomen ønsker en best mulig revegetering av vei- og rørtrase.

Etter NVEs vurdering vil adkomstveien potensielt kunne medføre forstyrrelser for rein i området gjennom økt menneskelig aktivitet. I tillegg vil særlig anleggsfasen kunne være særlig forstyrrende.

NVE vil i en eventuell konsesjon sette vilkår om at adkomstvei skal stenges for allmenn motorisert ferdsel og forutsetter at bruken reduseres til det nødvendige i forbindelse med drift av kraftverket. Etter NVEs vurdering vil dette begrense tilgjengeligheten til området og forstyrrelser av rein. NVE vil be om at tiltakshaver avklarer bruk av veien med berørt reinbeitedistrikt. NVE er for øvrig ikke kjent med at det foreligger planer om hyttebygging i området.

Videre mener NVE det vil være viktig å utforme og gjennomføre anleggsarbeidet slik at virkningene blir minst mulig. Dersom anleggsarbeidet tilpasses reindriften arealbruk, vil ulempene etter NVEs vurdering kunne begrenses i tilstrekkelig grad. På bakgrunn av dette mener NVE det vil være viktig at reindriftutøverne blir tatt med på råd i forkant og under en eventuell utbygging. NVE vil ved sette krav om dette ved en eventuell konsesjon.

NVE slutter seg til reindriftsagronomens vurdering, som mener det vil være en fordel om mesteparten av rørgaten er nedgravd for å unngå negativ effekt på reinens bevegelser. NVE konstaterer at i øvre parti av elva vil det være behov for å krysse blant annet Fjellterrelva. Dersom kryssingen

gjennomføres med kulvert i dagen, vil dette delvis kunne fungere som en barriere for reinen. I følge søknaden er det først og fremst de øvre områdene og området ovenfor inntaket som benyttes. Med bakgrunn i ovennevnte har NVE vurdert alternativ 2 til å være det beste utbyggingsalternativet med hensyn til reindriften i området.

Kulturminner

Det er ikke registrert automatisk fredete kulturminner som vil komme i konflikt med tiltaket. Fylkeskommunen vurderer samtidig potensialet for funn til å være liten. Sametinget konstaterer at det ikke er registrert automatisk fredete samiske kulturminner.

Sametinget poengterer at dersom det under arbeid i marken kommer frem gjenstander eller andre levninger som viser eldre aktivitet i området, må arbeidet stanses og melding sendes Sametinget og Troms fylkeskommune omgående, jmf lov av 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner §§ 8 og 9. De forutsetter at dette pålegget formidles til den som skal utføre arbeidet. Fylkeskommunen skriver i sin uttalelse at de vil ved en eventuell konsesjon vurdere behovet for § 9 undersøkelser med bakgrunn i miljø-, transport- og anleggsplan. Når det gjelder ovennevnte merknader fra Sametinget og fylkeskommunen, vises det til at disse er ivaretatt i standardvilkår som fastsettes av NVE ved en eventuell konsesjon.

Vannkvalitet, vannforsynings- og resipientinteresser

Det fremgår av søknaden at vannkvaliteten i elva er god. Det er lite beiting i området og ingen særlig forurensing. Det er ikke registrert biologiske eller kjemiske belastninger av betydning. I søknaden står det at elva ikke blir benyttet til vannforsyning.

Hansen hevder i sin uttalelse at han benytter elva som vannforsyningskilde ved hjelp av pumpeanlegg. Han skriver at han ikke ønsker å benytte vann som har gått via turbinen, som vannforsyning til eiendommen. Han hevder også at det i utbyggingsfasen vil bli mye forurensing i form av jord og grus i elva, som videre vil påvirke vanninntaket. På bakgrunn av dette krever han at tiltakshaver skal påkoste ny og sikker vannforsyning til eiendommen eller annen form for økonomisk kompensasjon i den sammenheng.

NVE påker at det er søkers ansvar å sørge for at vannforsyningen opprettholdes både i anleggs- og driftsfasen ved en eventuell konsesjon. Med bakgrunn i dette forutsetter NVE at Hansens merknader blir ivaretatt av tiltakshaver, både i en eventuelt anleggsperiode og senere i driftsperioden.

Konsekvenser av kraftlinjer

Kraftstasjonen vil ligge ca. 200 meter fra eksisterende 22 kV-kraftledning og vil bli tilknyttet denne via nedgravd kabel. Virkningene vurderes derfor som ubetydelige.

Samfunnsmessige fordeler

En eventuell utbygging av Håkavika kraftverk vil gi 5,8 GWh i et gjennomsnittså for alternativ 1 og 4,5 GWh for alternativ 2. Minikraftverk utgjør et bidrag i den politiske satsingen på fornybar energi. Det omsøkte tiltaket vil gi inntekter til søker og grunneiere og generere skatteinntekter. Videre vil Håkavika kraftverk styrke næringsgrunnlaget i området og vil dermed kunne bidra til å opprettholde lokal bosetning. Tiltaket vil kunne skape behov for å leie inn lokale entreprenører og noe av investeringen vil dermed også tilfalle kommunen gjennom ordinære skatteinntekter.

Oppsummering

NVE mener det omsøkte kraftverket kan være et positivt bidrag til at Norge oppfyller sine politiske målsetninger knyttet til fornybar energiproduksjon. Håkavika kraftverk vil samtidig kunne gi inntekter til søker, grunneiere og kommune, og bidra til lokal verdiskapning.

NVE har lagt til grunn at tiltaket er lokalisert i vassdraget Håkavikelva, som inngår i Verneplan II for vassdrag. Etter NVEs vurdering er Håkavikelva uten tekniske inngrep og urørthet er en vesentlig del av vernegrunnelaget sammen med landskapskvalitetene, særlig i øvre del av vassdraget og fossestrekningen. NVE mener det omsøkte tiltaket slik det fremgår av søknaden etter alternativ 1 i for stor grad vil gå utover disse verneverdiene. Med bakgrunn i dette velger NVE å avslå søknaden etter alternativ 1. Etter NVEs vurdering vil alternativ 2, med planlagt inntak ved ca. kote 220 og kraftstasjon lokalisert ved kote 25 og under forutsetning om tilstrekkelig minstevannføring og redusert slukeevne, ikke påvirke de sentrale vernekriteriene for vassdraget i negativ forstand og således ikke være i konflikt med vassressurslova jmfør § 35, post 5 og 8.

Med bakgrunn i virkninger for naturmiljøet, landskap og friluftsliv mener NVE en utbygging etter alternativ 2 vil minimere ulempeene tiltaket medfører for opplevelseskvaliteten knyttet til friluftsliv, da øvre del av stien vil holdes intakt og elva vil beholde sin naturlige vannføring der sti og elv er i mest kontakt. Alternativ 2 vil heller ikke medføre vesentlig bortfall av INON og landskapet vil i tilstrekkelig grad bevare sine kvaliteter. NVE har vurdert tiltaket til å medføre middels negative ulemper for naturmiljøet, men med krav om slipp av minstevannføring og begrenset slukeevne vil virkningene reduseres i tilstrekkelig grad. NVE har videre lagt vekt på at samtlige tekniske installasjoner best mulig tilpasses landskapet.

NVE vil i en eventuell konsesjon sette vilkår om at adkomstvei skal stenges for allmenn motorisert ferdsel. Etter NVEs vurdering vil dette begrense tilgjengeligheten til området og forstyrrelser av rein. NVE forutsetter videre at reindriftutøverne blir tatt med på råd i forkant og under en eventuell utbygging, slik at anleggsarbeidet kan tilpasses reindriftens arealbruk.

NVEs konklusjon

Etter en helhetsvurdering av planene og de foreliggende uttalelsene mener NVE at fordelene av det omsøkte tiltaket er større enn skader og ulemper for allmenne og private interesser slik at kravet i vannressursloven § 25 er oppfylt. NVE gir Fjellkraft AS tillatelse etter vannressursloven § 8 til bygging av Håkavika kraftverk etter alternativ 2 slik presentert i søknaden, men med kraftstasjon lokalisert ved ca. kote 25, som i alternativ 1. Utbyggingen etter alternativ 2 vil ikke få avgjørende virkninger på verneinteressene til vassdraget, jmfør vannressursloven § 35, første ledd, punkt 5 og 8, under forutsetning om slipp av minstevannføring og begrenset slukeevne.

Tillatelsen gis på nærmere fastsatte vilkår.

Dette vedtaket gjelder kun tillatelse etter vannressursloven

Forholdet til annet lovverk

Forholdet til energiloven

Fjellkraft AS har framlagt planer om installasjon av elektrisk høyspentanlegg som innebærer en 200 meter lang 22 kV jordkabel til eksisterende linjenett.

Virkningene av linjetilknytningen inngår i NVEs helhetsvurdering av planene, og er ikke avgjørende for konsesjonsvedtaket.

Troms Kraft Nett AS er netteier og områdekonsesjonær. NVE finner det ikke nødvendig med en egen anleggskonsesjon etter energiloven for høyspenttilknytning til 22 kV nett, dersom Troms Kraft Nett AS står for bygging og drift av nettanlegget. Nødvendige høyspentanlegg, inkludert transformering, kan bygges i medhold av nettselskapets områdekonsesjon. Dersom Fjellkraft AS ønsker egen anleggskonsesjon, må det sendes inn søknad om dette når eksakt størrelse på elektriske installasjoner er klart. NVE kan da meddele egen anleggskonsesjon for kraftverket.

Troms Kraft Nett AS har som netteier og områdekonsesjonær kommentert linjetilknytningen og påpekt at det er ledig kapasitet for tilknytning dersom det ikke tilknyttes flere kraftverk til samme radial. De viser til at det likevel må påregnes at det vil bli stilt krav om reaktiv regulering for å holde spenningen ved tilknytningspunktet på et akseptabelt nivå. De orienterer at dersom en annen part ønsker tilknytning før det omsøkte kraftverket tilknyttes, vil dette kunne medføre at nettet må forsterkes før en tilknytning finner sted.

NVE har ikke gjort en grundig vurdering av kapasiteten i nettet, og tiltakshaver er selv ansvarlig for at avtale om nettilknytning er på plass før byggestart. NVE vil ikke behandle detaljplaner før tiltakshaver har dokumentert at det er tilgjengelig kapasitet og at kostnadsfordelingen er avklart. Slik dokumentasjon må foreligge samtidig med innsending av detaljplaner for godkjenning, jmfør konsesjonsvilkårenes post 4.

Forholdet til plan- og bygningsloven

” Forskrift om saksbehandling og kontroll i byggesaker” gir saker som er underlagt konsesjonsbehandling etter vannressursloven fritak for byggesaksbehandling etter plan- og bygningsloven. Dette forutsetter at tiltaket ikke er i strid med kommuneplanens arealdel eller gjeldende reguleringsplaner. Forholdet til plan- og bygningsloven må avklares med kommunen før tiltaket kan iverksettes.

Forholdet til forurensningsloven

Det må søkes Fylkesmannen om nødvendig avklaring etter forurensningsloven i anleggs- og driftsfasen. NVE har ikke myndighet til å gi vilkår etter forurensningsloven.

Forholdet til EUs vanndirektiv i sektormyndighetens konsesjonsbehandling

NVE har ved vurderingen av om konsesjon skal gis etter vannressursloven § 8 foretatt en vurdering av kravene i vannforskriften (FOR 2006-12-15 nr. 1446) § 12 vedrørende ny aktivitet eller nye inngrep. NVE har vurdert alle praktisk gjennomførbare tiltak som vil kunne redusere skadene og ulempene ved tiltaket. NVE har satt vilkår i konsesjonen som anses egnet for å avbøte en negativ utvikling i vannforekomsten, herunder krav om minstevannføring og standardvilkår som gir vassdragsmyndighetene, herunder miljødirektoratet/Fylkesmannen etter vilkårenes post 5, anledning til å gi pålegg om tiltak som senere kan bedre forholdene i det berørte vassdraget. NVE har vurdert samfunnsnyttien av inngrepet til å være større enn skadene og ulempene ved tiltaket. Videre har NVE

vurdert at hensikten med inngrepet i form av fornybar energiproduksjon ikke med rimelighet kan oppnås med andre midler som miljømessig er vesentlig bedre. Både teknisk gjennomførbarhet og kostnader er vurdert.

Merknader til konsesjonsvilkårene etter vannressursloven

Post 1: Vannslipp

Følgende data for vannføring og slukeevne er hentet fra konsesjonssøknaden og lagt til grunn for NVEs konsesjon og fastsettelse av minstevannføring:

		Fra tabell i søknad
Middelvannføring	l/s	940
Alminnelig lavvannføring	l/s	77
5-persentil sommer	l/s	200
5-persentil vinter	l/s	51
Maksimal slukeevne	m ³ /s	0,68
Maksimal slukeevne i % av middelvannføring	%	72
Minste driftsvannføring	l/s	35

Søker har forslått slippe en minstevannføring på 178 l/s i perioden 01.05 til 30.09, og 45 l/s resten av året.

Med hensyn til å avbøte negative virkninger for naturmiljøet og ivareta landskapsopplevelsen har NVE fastsatt en minstevannføring på 200 l/s i tiden 01.05-30.09 og 50 l/s resten av året. Etter NVEs vurdering vil ulempene tiltaket medfører for naturmiljøet og landskapet dermed reduseres i tilstrekkelig grad. Samlet produksjon vil bli ca. 4,5 GWh/år.

Det skal etableres en måleanordning for registrering av minstevannføring. Den tekniske løsningen for dokumentasjon av slipp av minstevannføringen skal godkjennes gjennom detaljplanen. Data skal fremlegges NVE på forespørsel og oppbevares så lenge anlegget er i drift.

Dersom tilsiget er mindre enn minstevannføringskravet, skal hele tilsiget slippes forbi.

Ved alle steder med pålegg om minstevannføring skal det settes opp skilt med opplysninger om vannslippbestemmelser som er lett synlig for allmennheten. NVE skal godkjenne merking og skiltenes utforming og plassering.

For å kunne ivareta vassdragets naturlige vannføringsdynamikk i tilstrekkelig grad har NVE vurdert det som nødvendig å redusere den maksimale slukeevnen til 50 % av middelvannføringen. Dette tilsvarer maksimal slukeevne 0,47 m³/s. Produksjonen vil som følge av dette reduseres noe, men etter NVEs vurdering vil ikke dette være avgjørende for økonomien i prosjektet. NVE har for øvrig vurdert lokaliseringen av kraftstasjonen ved kote 25 i henhold til alternativ 1 i søknaden, til å være en god løsning. Det vil dermed være mulig å utnytte en noe større fallhøyde enn det som er oppgitt for alternativ 2, som vil kunne gi noe høyere produksjon.

NVE presiserer at start-/stoppkjøring av kraftverket ikke skal forekomme. Kraftverket skal kjøres jevnt. Inntaksbassenget skal ikke benyttes til å oppnå økt driftstid, og det skal kun være små vannstandsvariasjoner knyttet til opp- og nedkjøring av kraftverket. Dette er primært av hensyn til naturens mangfold og mulig erosjonsfare.

Post 4: Godkjenning av planer, landskapsmessige forhold, tilsyn m.v.

Detaljerte planer skal forelegges NVEs regionskontor i Narvik og godkjennes av NVE før arbeidet settes i gang.

Før utarbeidelse av tekniske planer for dam og vannvei kan igangsettes, må søknad om konsekvensklasse for gitt alternativ være sendt NVE og vedtak fattet. Konsekvensklassen er bestemmende for sikkerhetskravene som stilles til planlegging, bygging og drift og må derfor være avklart før arbeidet med tekniske planer starter.

NVEs miljøtilsyn vil ikke ta planer for landskap og miljø til behandling før anlegget har fått vedtak om konsekvensklasse.

NVE vil ikke godkjenne planene før det er dokumentert at det er tilgjengelig kapasitet i nettet og at kostnadsfordelingen er avklart, jamfør våre merknader under avsnittet "Forholdet til energiloven".

Vi viser også til merknadene i vilkårenes post 6 nedenfor, om kulturminner.

Nedenstående tabell søker å oppsummere føringer og krav som ligger til grunn for konsesjonen. Det kan likevel forekomme at det er gitt føringer andre steder i dokumentet som ikke har kommet med i tabellen. NVE presiserer at alle føringer og krav som er nevnt i dokumentet gjelder.

NVE har gitt konsesjon på følgende forutsetninger:

Valg av alternativ	Alternativ 2 i henhold til søknaden, med kraftstasjon lokalisert ved kote 25 i henhold til alternativ 1.
Inntak	Inntaksdammen skal plasseres med overløp på kote 220. Inntaket skal bygges slik at det blir minst mulig synlig i landskapet. Nøyaktig plassering kan justeres ved detaljplan.
Vannvei	Vannveien legges som nedgravd rør på hele strekningen. Rørtraseen skal tilpasses terrenget på best mulig måte.
Kraftstasjon	Plasseres på kote 25 slik omsøkt i alternativ 1.
Største slukeevne	0,47 m ³ /s. Største slukeevne kan ikke økes ved detaljplan.
Minste driftsvannføring	Søknaden oppgir 0,036 m ³ /s.
Installert effekt	Installert effekt i turbin skal ikke overskride 0,99 MW.
Antall turbiner/turbintype	1-strålet horisontalt Peltonaggregat med omdreiningstall 1000 o/min. Generatoren får en ytelse på 1,1 MVA og spenning på 0,69 kV. Generatorspenningen transformeres opp til 22 kV via en trafo med samme ytelse som generatoren. Antall turbiner og turbintyper kan justeres ved detaljplan.
Vei	Adkomst til kraftstasjonen blir via en kort avgrening fra eksisterende vei. Det vil bli bygd en ny vei langs rørgata fram til inntaket på ca. kote 220. Midlertidige og permanente veier skal bygges i tråd med det som er oppgitt i søknaden, men kan justeres i forbindelse med detaljplan. Alle veier som bygges er å anse som del av kraftanlegget, og de vil være underlagt NVEs tilsyn.

	Adkomstvei skal stenges for allmenn motorisert ferdsel og tiltakshaver skal avklare bruk av veien med berørt reinbeitedistrikt, som også skal ha anledning til å benytte veien. Etablering av nye avkjørsler fra fylkesvei skal avklares med Statens vegvesen.
Avbøtende tiltak	Tiltakshaver skal samarbeide med berørt reinbeitedistrikt ved utarbeidelse av detaljplan og i anleggsfasen for å finne gode løsninger for å begrense konfliktpotensialet.

Det er angitt i tabellen hvorvidt det kan gjøres justeringer i forbindelse med detaljplanleggingen. Dersom det ikke er oppgitt spesielle føringer kan mindre endringer godkjennes av NVE som del av detaljplangodkjenningen. Anlegg som ikke er bygget i samsvar med konsesjon og/eller planer godkjent av NVE, herunder også planlagt installert effekt og slukeevne, vil ikke være berettiget til å motta el-sertifikater. Dersom det er endringer skal dette gå tydelig frem ved oversendelse av detaljplanene.

Post 5: Naturforvaltning

Vilkår for naturforvaltning tas med i konsesjonen selv om det i dag synes lite aktuelt å pålegge ytterligere avbøtende tiltak. Eventuelle pålegg i medhold av dette vilkåret må være relatert til skader forårsaket av tiltaket og stå i rimelig forhold til tiltakets størrelse og virkninger.

Post 6: Automatisk fredete kulturminner

NVE forutsetter at utbygger tar den nødvendige kontakt med fylkeskommunen for å klarere forholdet til kulturminneloven § 9 før innsending av detaljplan. Vi minner videre om den generelle aktsomhetsplikten med krav om varsling av aktuelle instanser dersom det støtes på kulturminner i byggefasen, jmfør kulturminneloven § 8 (jmfør vilkårenes pkt. 3).

Post 8: Terskler m.v.

Dette vilkåret gir hjemmel til å pålegge konsesjonær å etablere terskler eller gjennomføre andre biotopjusterende tiltak dersom dette skulle vise seg å være nødvendig.

Vedlegg – Håkavika kraftverk

